

[Fuglsang.]

ikke vare så forfærdelig længe, før vi i denne sal kommer til en afstemning, hvor vi også vil gå imod denne sals flertals mening, fordi vi mener, at vi deri handler rigtigt. På samme måde vil vi behandle forholdene på Grønland.

Rosing (Grønl.):

Jeg ville bare korrigere, hvad hr. Lars Emil Johansen siger om, at jeg har skiftet standpunkt. Jeg har i mit første indlæg udtrykkelig sagt, at der er mange ting i hr. Lars Emil Johansens begrundelse, som vi kan være enige om, men der er også meget positivt at sige om det foreliggende lovforslag. I hvert fald i relation til, hvordan folketinget arbejder, er det ganske klart for mig, at man bør følge landsrådets egen flertalsindstilling.

For det andet vil jeg også korrigere, når hr. Lars Emil Johansen siger, at det ikke er første gang, de grønlandske folketingsmænd er uenige her inde i salen. Jo, vi kan være uenige om visse ting, men vi har alligevel aldrig prøvet på at lave et lovforslag, som er anbefalet fra landsrådet, helt anderledes. Derfor er det vigtigt, at vi også denne gang følger den gamle fremgangsmåde, at respekten for landsrådet bevares, og at vi stemmer imod det ændringsforslag, som hr. Lars Emil Johansen har fremsat.

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Jeg vil gerne takke udvalget for indstillingen og anbefale det af mig stillede ændringsforslag, mens jeg vil anbefale tinget at stemme imod det af hr. Lars Emil Johansen stillede ændringsforslag, som jo betyder, at vi i virkeligheden bliver stående ved den lovgivning, der gælder nu.

Når jeg har fremsat dette lovforslag, skyldes det naturligvis et ønske — et ønske, som altså deles af landsrådets flertal — om en modernisering af den grønlandske valglov. Jeg lagde mærke til, at hr. Lars Emil Johansen for et øjeblik siden heroppefra brugte vendingen „vi“ — altså de grønlandske folketingsmedlemmer — „repræsenterer jo ikke et enigt folk.“ Nej, men sådan er det jo altid i et demokrati; der er forskellige opfattelser. Det, der tilstræbes med denne ændring, er jo netop, at disse forskellige opfattelser kan komme til udtryk ved et

kommende folketingsvalg i Grønland. Derfor mener jeg, at lovforslaget er rigtigt, og anbefaler at stemme for ændringsforslaget stillet af ministeren og for lovforslaget i øvrigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 109 stemmer mod 14.

§ 1, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om nordisk samarbejde.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 157) findes i tidenden sp. 5391).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for folketinget [af Karlskov Jensen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. LIV) findes i tillæg A. sp. 2989, fremsættelsen i tidenden sp. 6385).

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om skattemæssige fradrag og særskilt beskatning af medhjælpende hustruer.

(Lovforslaget (nr. 165) findes i tillæg A. sp. 2753, fremsættelsen i tidenden sp. 6284).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af udskrivningsloven.

(Lovforslaget (nr. 166) findes i tillæg A. sp. 2807, fremsættelsen i tidenden sp. 6284).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Grünbaum (S):

Der er ingen tvivl om, at indkomstskatten er kommet for højt op, og heller ikke om, at de høje marginalskatte er en meget stærk ulempe for alle skatteydere, som får en merindtægt i årets løb. Jeg tror, der er almindelig enighed her i folketinget om, at der skal gøres noget ved indkomstskatten, og jeg vil da gerne straks sige det mest positive, nemlig en tak til regeringen for, at den har fremsat disse to lovforslag, som på meget væsentlige punkter bygger på den samme tankegang som de forslag, der er fremsat fra socialdemokratiets side.

De to væsentlige forslag går ud på en forlængelse af det såkaldte proportionalstræk — nemlig det første lange stræk på skatteskalaen, som ikke er langt nok — og en omformning af fradragene, således at man ikke skal foretage fradragene i selve indkomsten men foretage fradraget direkte i skatten. Det er to punkter, som vi fra socialdemokratiets side gentagne gange har formuleret. Jeg har selv gjort en hel del ud af spørgsmålet om overgang til fradrag i

skatten i stedet for at foretage fradragene i indkomsten. Jeg er enig med finansministeren i de betragtninger herom, som han anstiller i sin fremsættelsestale, nemlig at man derved opnår en betydelig større lighed i beskatningen, i virkningen af disse skattefradrag, end vi har i dag. Jeg vil altså gerne sige finansministeren og regeringen tak for, at man fremsætter forslag til en skattereform indeholdende en meget væsentlig forlængelse af det første stræk på skatteskalaen og et nyt princip for, hvorledes fradragene skal indgå i skatteberegningen. Gennem denne forlængelse af proportionalstrækket vil man samtidig opnå en betydelig forenkling af kildeskatten. Idealet var jo, at skatteyderne skulle kunne nøjes med en gang om året at opgive, hvad de havde krav på i fradrag, og så derefter kunne regne nogenlunde sikkert med, at den skat, der blev opkrævet ude på virksomhederne, var en endelig skat, en definitiv skat, således at der ikke kom en restskat, når året var gået.

Et af de væsentligste momenter til afhjælpning af restskatterne er jo netop en forlængelse af proportionalstrækket, sådan at det er den samme procent, skatten bliver opkrævet med, uanset hvor meget indtægten stiger, op til et vist niveau. Hvis så fradragene er anmeldt rigtigt til skattemyndighederne og indgået således i forskudsregistreringen, har man jo faktisk en definitiv skat. Idealet må være, at det får vi på hele det typiske lønmodtagerområde, det almindelige arbejdsmarked — vi kan vel sige den gruppe af skatteydere og lønmodtagere, der falder ind under Arbejdsgiverforeningens lønstatistik eller en meget væsentlig part af den — og det mener jeg opnås, hvis man gennemfører disse tanker, som vi altså fra vor side først har fremsat, og som regeringen her fremsætter som konkret lovforslag.

Nu har jeg altså sagt en hel del på en eller om regeringens forslag, og det er der også grund til på de to punkter. Så vil jeg gerne sige, at der er andre dele af forslaget, som vi ikke er så tilfreds med. Vi er ikke sikker på, at den fordeling af skattebyrden, som opnås efter det forslag, er den rigtige. Vi må jo bl. a. her tænke på, at det næsten er en forudsætning for finansministeren, som det også fremgår af fremsættelsestalen, at der gennemføres en momsforhøjelse på 5 pct. for at klare denne skattereform. Men når man